

Nr 619.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.*

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 227 skola inlösningspriserna för vete och råg skäras ned med icke mindre än 1 krona 50 öre per 100 kilogram, detta trots att ingen har kunnat göra gällande, att de nuvarande priserna äro för höga med hänsyn till produktionskostnaderna. Vad som har varit avgörande är, att vårt land fått ett ej obetydligt överskott av brödspannmål. För icke länge sedan skulle det ha hälsats med tillfredsställelse, att strävandena att göra landet självförsörjande i fråga om brödsäd lyckats så väl, att vi t. o. m. fått ett överskott, som kan tjäna till reserv, i fall skörden skulle råka slå fel ett år, men nu tycks detta närmast anses som en stor olycka. För min del kan jag icke dela en uppfattning, som tager sig sådana uttryck, när det gäller våra försörjningsfrågor, och jag kan icke heller finna det rättvist att låta följderna av denna s. k. överproduktion gå ut över jordbrukarna, då de icke erhållit några oskäligen priser för sina med svett och möda frambringade produkter.

Man bör vid bedömandet av de kostnader, som staten fått ikläda sig genom inlösningsförfarandet, komma ihåg, att förr nödgades vi importera mycket stora mängder brödsäd till höga priser, varvid pengarna gingo ur landet. Nu däremot stanna pengarna inom landet, vilket väl måste vara en oerhörd förmån jämfört med det förra förhållandet.

Under världskrigets dagar fick hela vårt folk lida av att det icke fanns möjligheter att producera tillräckligt med brödsäd inom landet. Den läxan borde icke vara glömd ännu. För närvarande äro förhållandena ute i världen så oroliga, att vi kunna befara att än en gång bli hänvisade till våra egna försörjningsresurser. Det kan då knappast vara klokt att genom en så hård prispolitik som den nu föreslagna avsiktligt söka nedbringa produktionen och samtidigt bereda det svenska jordbruket synnerligen stora svårigheter.

Det kan vara bra att ha tillgång till ett brödsädslager som reserv, om förhållandena skulle försämrats, och det behövs blott, att skördeutfallet under ett par år blir mindre gynnsamt för att lagret skall reduceras till ganska måttliga proportioner. Av dessa skäl kan jag icke finna det berättigat att sänka inlösningspriserna, utan hemställer,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 227 måtte uttala sig för att inlösnings-

priserna för brödsäd bestämmas till sådan höjd, att odlarna erhålla 18 kronor per deciton för vete och 17 kronor per deciton för råg.

Stockholm den 27 april 1935.

Emil Bengtsson.
